

Élekező
Kis-ke-
lialos, szíhez
szóló igaz mese.

A sztorinak sajnós
2005. január 3-án
hirtelen vége szá-
kat – mondja Zo-
tán János, a tánc-
dalénekes élettraj-
írója. Haláláról ő er-
tesítette a lapokat.

A történet Erdély-
ben kezdődik: Né-
meth Lehel 1932.
június 7-én,
Sepsiszentkályon
született. Edesap-
ját, Németh Análit,
aki falusi kiskeres-
kedő volt, már nem
ismerhette. Öt éves
volt, amikor meg-
halt. Özvegy édes-
anyja, David Mária

háztartásfőként dolgozott egy főfőnök-
Nagyon szegények voltunk. Új bakan-
com soha nem volt, mindig a növéreimről
örökölttem lábbel. A kártyacsopárdra
magunk gyártottuk, kis cetraszálal keksz-
ket, süteményeket agagtunk a fára. Tizenkét
éves koromban, 1944-ben, amikor a fronto-
nal közelrelel, Magyarországra menekül-
tünk, feltűnt a román világ. Edesanyám
testvérénél. Másikolcon költöztünk ki, anyám
a járásiőrségen kapott munkát. Én meg
folytatnám a megkezdett polgárt.

és az ócskapiacra adta el termékeit. Még se-
lyemnyit (gubót) is tenyészett. Azután
1947-ben, unokahíjával kalandos körülmé-
nyek közti átszökkel a határon. Hatrom hóna-
pig várt egy ausztriai menekültáldorban,
hogy elvagyék a lávóli földészre. Amikor az-
tán a titelme ellogyott, hazajött. Finom-
csanikai művészszek tanult, birkózott,
bokszt, vitorlázórepülő volt. És jógazott,
ami akkor még igencsak ritkaságszámba
ment.

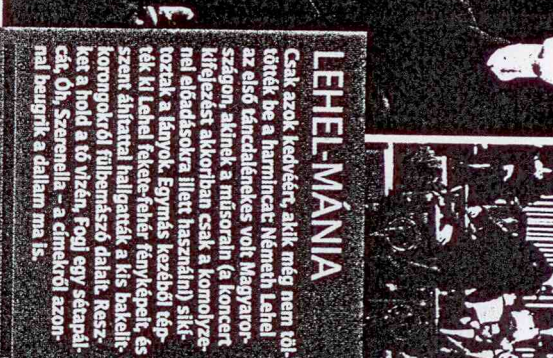
Fogj egy sétatálcát: gyáros Ausztráliában

Két év múlva Pestre költöztek, tizenöt éve-
sen Lehel a fejébe vette, hogy konzervgyáros
lesz Ausztráliában. Egy újságban olvasta,
hogy arra felé eliza-
porodtak a nyulak,
kenguruk, őzek. És
minden eszközzel
írják őket. Micsoda
marhaságit – gondol-
ta magában a furán-
gos székegy göb-
gyerek – majd én ki-
megyek oda, és föl-
dolgozom a sok in-
gyen állatol.

Hogy az útutavol-
összeszedje, szemé-
laplókat meg ha-
mutatokat gyártol,

Elment az első magyar megasztár

Fülbemászó dallamok
Németh Lehelről

LEHEL-MÁNIA

Csak azok kedvelték, akik még nem tölt-
öttek be a harmincat: Németh Lehel
az első táncdalénekes volt Magyaror-
szágon, akinek a műsorain (a koncert
kifejezés akkoriban csak a komolyza-
ni előadásokra illett használni) síf-
toztak a lányok. Egymás kezéből tép-
ték ki Lehel fekete-fehér fényképeit, és
szent áhítattal haligaták a kis bakelit-
korongokról fülbemászó dalait. Resz-
ket a hold a tő után, Fogj egy sétatál-
cát, Óh, Szerenella – a címéről azon-
nal hangyák a dallam mai is.

KOVÁCS ERZSI: A Váci utcai Tiszti
Házban láttam először. Kékeszabó-
kivett színdarabban lépett fel. Frene-
kus sikere volt, már akkor tudtam:
szíri színdarab. Igazam lett. Fél év múl-
va három színdarab volt, fekete, fe-
hér és bordó.

ARADSKY LÁSZLÓ: „Újító volt a leg-
első, és ezért pontatlanul töltözték.
A technika nem a Lehel körülben ter-
met, azt meg kellett vennie súlyos
pénzért. Profi volt, s ezért kellett
buktatni. Fekete-fehéren kiderült, hogy
amit mi táncdalénekesek művelünk, az
kapitalista műfaj.”

KÖRMEZSI VILMOS: „A sláger dalan-
ból függő és megfogható mondatok
produkciója. Németh Lehelre közszo-
tót be rakunk az a korszak, amikor
már nemcsak a szavak volt a fontos,
hanem az előadó személye. A szíma-
tikus, a mindig elegáns, sejtmes har-
gő fiatalember. Talán 6 volt az első
magyar szíri.”

FENYO MIKLÓS: „Néhány évig egy ke-
rületben láttunk a harvadás évek ele-
jén, ha telefonként elment egy Moszk-
vics vagy Pobjeda, az már forgalomnak
volt nevezhető. Lehelnek egy hatalmas
Opel kapitánya volt, mindig arra ele-
mentem zongoristára, hogy megco-
dálhassam.”

Micsoda nagyszerű dolog: a siker szármánya

Szármánya vette a siker. Felpegett Pesten és
vidéken, rádió- és lemezfelvételek sora ke-
szült vele. A rajongók állandóan fényképeket
követeltek, ezért elhatározta, hogy nyomdai
úton készíttet magáról képeket. Igen ám, de

„A heles sor-
számot huz-
tan, gondol-
tam magam-
ban, ez jó
ömen, heves-
kén szíri-
tem. Egy has-
sú és egy
gyors számot
kellett elene-
kelnem, nem
emlékszem a
címekre... Néhány hét múlva, postán kap-
tam egy csomagot, benne egy kotta és né-
hány sor. A hangnemet beszélt meg a
hangszerelővel. A felvételt ekkor és ekkor
lesz.” Nagyon boldog voltam.

elhez engedély kellett. A minisztérium szíri-
haz- és zeneművészeti osztályának vezetője
azonban hallani sem akart erről. Még, hogy
tizenhatézer példányban Németh Lehel,
amikor még magáról Gagarinnól sem készült
emnyit! A képek aztán – persze fekete- és
pécsi nyomdában elkészültek.
1960-ban a Magyar Rádió Tessedk választá-
ni fesztiválján első díjat nyert a Lehel, hogy
szép nem vagyok című dalat. Ugyanabban
az évben a francia Rivérán Sárosi Katival fel-
lép az első európai dzsesszfesztiválon.
Elsőször akkor tiltották le a színdarabot,
amikor 1962 tavaszán egyetlen napra három
fellépést vállalt, és hogy mindenhova odaér-
jen, sofőrt mentészt bérelt egy napra, 1000
forintra. Mivel a fellépéshez csak másodosz-
tályú vonatjegyet lett volna szabad igénybe
vennie, büntetéből egy hónapra eltiltották a
színdarabot.

Talán egy perc alatt: sajtókampány, disszidált

„Bárhova mentünk fellépni – rossz minőségű
volt a mikrofon, a hangosítás. Csináltattam a
saját költségemen egy nagyon jó hangosító
szerepelt.

Németh Lehel kalandos
életútját leírta Csak
egy kis emlék... című
könyvében, amelyet szá-
mos korabeli fénykép
tesz még érdekesebbé.

berendezést, esle-
ként azt vittem
magammal. Ter-
mészetesen
kölszónesi
díjat számol-
tam fel, alkaj-
manként 150
forintot. Behi-
váltak az ORI-
ba, és újra eltilo-
tak, hat hónapra. Fe-
gyelmét állították, be-
vonták a működési engedélyemet. Újságci-
kekben marasztaltak el.”

Akkor döntött úgy, hogy elhagyja az or-
szágot. 1965-ben, feleségével együtt Kanadá-
ban telepedtek le. 1990-ben hazajött. Azóta
Magyarországon él. Mostanáig.